

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

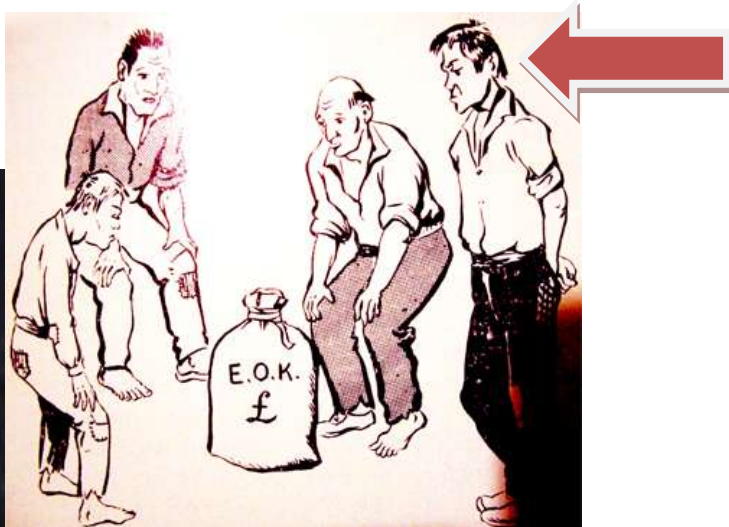
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οί ἀναγνῶστες φίλοι μας, τό πρῶτο (θαρρῶ) πού θά σκεφτοῦν βλέποντας αὐτήν τήν εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου (μέ την παρέα ἀνδρῶν) νά κοιτάζουν τόν σάκκο μέ τό σύμβολο τοῦ εὐρώ, θά εἶναι σίγουρα ἐτοῦτο: **« Χαζέψανε; ναρκωθήκανε; λωλαθήκανε; Τί νομίζουν τέλος πάντων ὅτι βλέπουν; Τά ἄστρα μέ τόν οὐρανό; Φουκαριάρηδες, πῶς καταντήσατε, ζήτουλες καί πραγματικά ράκη γιά λύπηση.»** Καί ὁμως ὁ μακαριστός ἐπίσκοπος Ἀὐγουστίνος Καντιώτης προφητικά τούς τά εἶπε ὅλα, τούς ἐξήγησε ὅτι τό κλειστό σακκούλι εἶναι ἀνοιχτό βιβλίο, εἶναι ὅλεθρος, τό σακκούλι ἐκεῖνο εἶναι ἓνα σύγχρονο ἀσκή τοῦ Αἰόλου, καί πῶς μόλις τό ἀνοίξουνε, ἀντί γιά θησαυρό καί καλό θά αἰσθανθοῦν στό πετσί τους τόν ὅλεθρο. Τό παρόν πόνημα στηρίζεται στό ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ στόν κόσμο μας, πολύ ἰδιαίτερος μάλιστα καί σέ συγγραφικά πονήματα τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου Φλωρίνης Ἀὐγουστίνου Καντιώτη, πού βγῆκαν πολλά κείμενα του προφητικά καί ἀληθινά, ὡς νά τά διαβάζουμε σήμερα καί νά νομίζουμε ὅτι διαβάζουμε τά σημερινά γεγονότα μέσα ἀπό τίς ἐφημερίδες μέ τήν ἐπικαιρότητα.-

Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΤΙΣ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ –ΔΕΙΤΕ
ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ!!! (τά πρόσωπα)

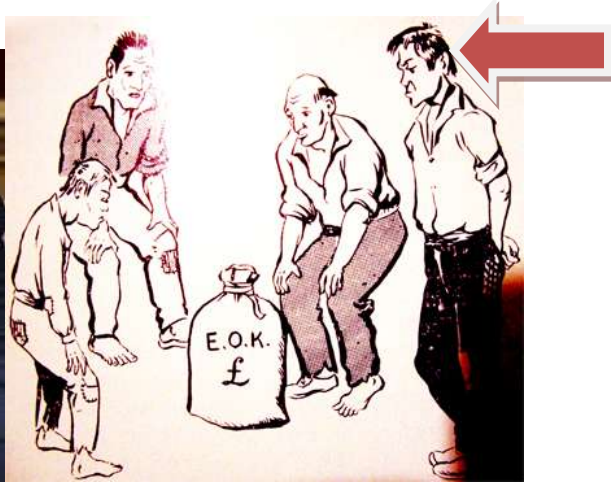

8.

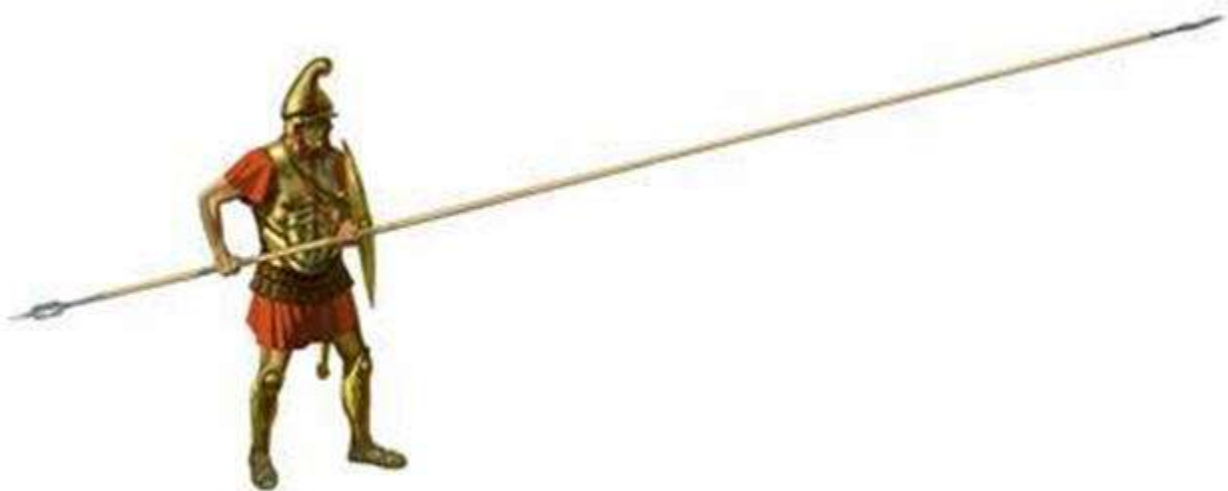

ΕΔΩ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΕΝΑΝ

«ΚΑΡΑΦΛΟ», είναι ο Βαρουφάκης !! Μή γελάτε αγαπητοί μου αναγνώστες , ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ! Καί βεβαίως προφητικά στήν εικονογραφία εισέρχεται καί ἄλλος ἕνας πρωταγωνιστής. Τώρα, γιά τούς ἄλλους δύο, δέν θά τό διακινδυνέψω νά ἀναφερθῶ σέ πρόσωπα, πάντως ὅλοι τους εἶναι μιά παρέα, καί αὐτό ἔχει σημασία. Μία παρέα, πού ὁ ἡγέτης τους (Α. Τσίπρας) δέν ἔχει στάση ποδιῶν πού δείχνει ἐπαναστατική διέξοδος, καθώς ὁ πρόην ἐπαναστάτης, ὁ ὁραματιστής καί θαυμαστής τοῦ Τσε Γκεβάρα, ἐάν τόν εἶχε μπροστά του τόν

Έλλην . . «ἐπαναστάτη» , θά τον . . **βάραγε** μέ μιά βρεγμένη σανίδα. ΤΙΠΟΤΑ λοιπόν ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ στόν κόσμο μας, καί φυσικά οὔτε τό εἰκονογράφημα πού χρησιμοποίησε ὁ σκιτσογράφος γιά νά ἀπεικονίσει μία παρέα ἀνδρῶν, ἔχοντας ἄγνοια γιά τό τί περιέχει ὁ σάκκος τῆς ΕΟΚ ἔμπροσθεν τους. Αὐτή ἡ παρέα στό εἰκονογράφημα θεωρῶ ὅτι δέν πρέπει νά εἶναι μία ὁποιαδήποτε παρέα ἀνθρώπων, ἐάν προσέξετε καλά τόν περισσότερο ψηλό κατά κεφαλήν ἄνθρωπο στό εἰκονογράφημα, θά διαπιστώνεται ὅτι ἐκεῖνος θά πρέπει νά εἶναι ἡ κεφαλή (ἡγέτης) στήν παρέα. Ποιός λοιπόν εἶναι ὁ ἄνδρας-κεφαλή στά δεξιά; Μά φυσικά θά διαπιστώσετε παρακάτω (στίς ἐπόμενες σελίδες) ὅτι ἐκεῖνος, ἡ κεφαλή στήν παρέα τῶν ἀγνοημένων ἢ χαμένων στό διάστημα χρόνου καί τόπου πού παρακολουθοῦν ὡς ναρκωμένοι τό σάκκο τῆς ΕΟΚ, δέν μπορεῖ νά εἶναι ἄλλος ἀπό τόν πρόεδρο τοῦ πολιτικοῦ κόμματος μέ τήν ὀνομασία: ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή τόν Ἀλέξη Τσίπρα! Ἡ δέ παρέα του, εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, καί ἐπόμενο εἶναι ἀφοῦ ἦρθε πρῶτο κόμμα στίς ἐκλογές νά καταλάβαναν καί τίς κυβερνητικές θέσεις.

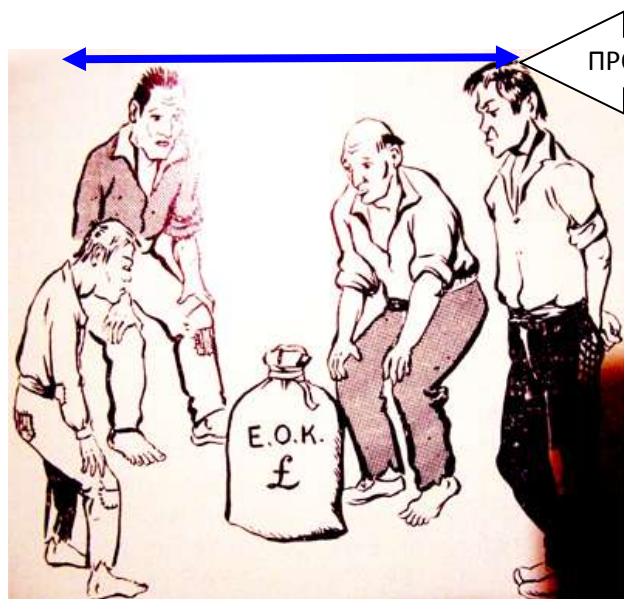
Μέχρι ἐδῶ τίποτα τό παράξενο, καθώς ἔτσι φαινόταν τά
 ὀδεύουν καί νά προγραμματίζονται τά πράγματα στόν
 πολιτικό στίβο τῆς χώρας. Ὑπῆρχε ὅμως μία λάθος ἐμμονή, τό
 παράξενο= τό παρά φύση ξένο, ὑπῆρχε ἓνα ἀγκάθι μέ
 δηλητήριο, καί αὐτή ἦταν νά θέλει ἡ κεφαλή τῆς παρέας νά
 μήν ἀποχωρισθεῖ τήν ἀμαρτωλή ΕΟΚ· καί ἐδῶ ἀρχίζουν τά
 δύσκολα. Ἐνα ἀγκάθι ψευδαίσθησης γιά τό ποιά πραγματικά
 εἶναι ἡ ΕΟΚ, καί πού προεκλογικά λειτούργησε αὐτό τό
 προεκτεταμένο ἀγκάθι γιά τό ΣΥΡΙΖΑ σάν τήν ψευδαίσθηση
 ἑνός ὅπλου τῆς τάξεως τοῦ μακεδονικοῦ ἀρχαίου ὅπλου μέ
 τήν ὀνομασία: ΣΑΡΙΣΣΑ !!!

Τό ἔπιασαν λοιπόν οἱ Εὐρωπαῖοι (τό ἀγκάθι) , ἀπό τήν λαβή του, καί τό γύρισαν στήν καρδιά τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, καί βεβαίως, ἐκεῖνο τό ἀγκάθι μᾶς μάτωσε, μᾶς πλήγωσε, καί περιμένουμε πλέον καί τόν ἀργό θάνατο μας, καθώς δηλητηριασθήκαμε ἐκ αὐτοῦ.

Τί ὁμοιοκαταληξία λοιπόν ! (οὔτε αὐτό τυχαῖο), τό ὄπλο τοῦ ΣΥΡΙΖΑ (προεκτεινόμενο ἀγκάθι δηλητηρίου), ἡ ψευδαίσθηση τοῦ προεκτεινόμενου ὄπλου: ΣΑΡΙΣΣΑ !!! Ἀλλά ποιό ΣΑΡΙΣΣΑ; τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου; ΟΧΙ βέβαια, ἀλλά τοῦ συνονόματου του, τοῦ Ἀλέξανδρου Τσίπρα. Μόνο ὅμως πού ὁ μέγας Ἀλέξανδρος εἶχε πεῖ σέ ἕναν στρατιώτη συνονόματο του πού κρυβόταν μέσα στίς καλαμιές ἐν ᾧρα μάχης: ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ, ΚΑΘΩΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ !

Ο ΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΑ,
ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ (συμβολικά) Η
ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΕΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο
ΑΝΔΡΑΣ ΔΕΞΙΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ.
ΞΕΠΕΡΝΑ ΛΙΓΑ ΕΚΑΤΟΣΤΑ ΣΕ
ΥΨΟΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
(στό βάθος) ΜΕ ΛΥΓΙΣΜΕΝΑ ΤΑ
ΓΟΝΑΤΑ (βλέπε: μπλέ τόξο σέ
εὐθεία γραμμή).

Ὁ εἰκονιζόμενος λοιπόν δεξιά ἦταν προφητικά ὁ κος Τσίπρας,
προσέξτε τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του, ἴδιος εἶναι !
Καί φυσικά δέν εἶναι τυχαία ἡ προσωπογραφία τοῦ
εἰκονογραφήματος (βεβαίως ἐν ἄγνοια τοῦ εἰκονογράφου-σκιτσο-
γράφου) ἀλλά προφητική καί ἀληθινή (θαρρῶ) πέρα ὡς πέρα.
Ἐπίσης, τό κόκκινο χρῶμα ἀπό τή μέση καί κάτω τοῦ ὀρθίου
σώματος (τοῦ ἡγέτη τοῦ κόμματος) , τί ἐπιδεικνύει προφητικά;

Απάντηση: ἐπιδεικνύει τὰ χρώματα τοῦ ἀριστεροῦ χρώματος ΣΥΡΙΖΑ νά διευθύνονται ἀπό ἕναν δεξιό παρεκκλίνοντα ἰδεολόγο (κομματικά), καθὼς τό δεξί πόδι προεξέχει γιά ἀρχόμενο βηματισμό , δηλαδή, μέ τό δεξί-ὅπως λέγει ὁ λαός μας= καπιταλιστικό βάδισμα, ἢ στήν ὁδὸ τοῦ καπιταλισμοῦ πορευόμενος.

Ἐπίσης, τὰ λυγισμένα πόδια τῆς παρέας-ΣΥΡΙΖΑ τί ἐπιδεικνύουν;

Απάντηση: Ἐπιδεικνύουν (θαρρῶ) τήν στάση γιά ἐτοιμασία ἐπαναστατικῆς ἀριστερῆς κίνησης (**θά τό δοῦμε θαρρῶ ἐντονώτερα τίς προσεχεῖς ἡμέρες**), καθὼς θά ἐναντιωθεῖ ἡ πολιτικοποιημένη συνείδηση τους (ἢ ὅποια εἶναι ζυμωμένη μέ την ἀριστερά ἰδεολογία) , καί γι' αὐτό εὐρίσκονται ἐπίσης ἐκ τῶν ἀριστερῶν θέσεων, ἐνῶ ὁ ἡγέτης πού σταμάτησε νά λυγίζει τα γόνατα (δηλαδή ἔχοντας την θέση μάχης) ἀπογοητεύθηκε, ἡττήθηκε, προσαρμόστηκε στήν ἥτα, συνθηκολόγησε στόν ἐκβιασμό, ἢ ἐνέδωσε στόν ἐκβιασμό, λαμβάνοντας στάση ὀρθιοῦ δεξιοῦ βηματισμοῦ, ὡς κόμης ποπολάρος, ἀλλά ὄχι ἐπαναστάτης-ποπολάρος ἐδῶ (κατά τήν γνωστή ἐλληνική

ταινία). Τοῦ ἔμεινε ἡ κομητεία (ἀπό τήν λέξη: κόμης) τελικά, χωρίς τήν ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, καί γι'αὐτό καί εὐρίσκεται τώρα εἰς τά δεξιὰ (κόμης= καπιτάλας, δηλαδή καπιταλιστής, χωρίς τό: ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ).

ΕΔΩ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΘΥΜΗΣΟΥΜΕ ΛΙΓΑΚΙ, ΚΑΙ Ο ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΑΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ποτέ δέν εἶναι ἀργά νά μετανοήσῃ, ὅλοι κάνουμε λάθη, ἡ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΜΑΣ ὅμως ἔχει τήν μεγάλη ἀξία.

<https://www.youtube.com/watch?v=Ly-mEoJv01E>

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΠΟΠΟΛΑΡΟΣ. ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΑΙΝΙΑ. 1971
 YouTube

Τό κομμα του (Σύριζα) τό χρησιμοποίησε ἀπό ὅτι ὅλα δείχνουν τά γεγονότα γιά κομητεία τῆς ἐπανάστασης, κάτι σάν σφενδόνη, ὅπως πεταχτῇ μπροστά (στήν ἐξουσία), χωρίς πιστεύω ὅμως νά ἐπιδίωκε τήν ἐξουσία χωρίς νίκες, καθώς δέν εἶναι ἄνθρωπος νά ὀνειρεύεται ἐξουσίες χωρίς νίκες (αὐτό το καλό ὀφείλουμε νά τοῦ το ἀναγνωρίσουμε). Ἡ δέ πέτρα= ἐπανάσταση πού ἐκτόξευσε (στή σφενδόνη= προπύργιο κομητεία τοῦ κόμματος του) ἀποδείχτηκε χαλικάκι, καθώς προσέκρουσε σέ τοῖχο, καί κατρακύλησε εἰς τάς πόδας του, ταπεινώνοντας τήν πρότερη ἀγωνιστική του ὁρμή.

Προσέξτε, λοιπόν, τήν πλάνη τοῦ Ἀλέξανδρου Τσίπρα, ἄλλωστε τό ὁμολόγησε καί ὁ ἴδιος ὅτι εὕρισκόταν σέ ψευδαίσθηση γιά τό ποιοί ἦταν οἱ εὐρωπαῖοι ἀντίπαλοι του καί ἀπέναντι του. Χρησιμοποίησε λοιπόν τό ἀγκάθι= μένουμε ΕΟΚ, τό χρησιμοποίησε ὁ ΣΥΡΙΖΑ ὡς προεκτεταμένο ΣΑΡΙΣΣΑ! Τό Σάρισσα ὅμως αὐτό δέν ἦταν τό τιμημένο ὄπλο τῶν Μακεδονομάχων Ἑλλήνων στό στρατό τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦταν τό μεγάλο προεκτεινόμενο ψέμα τῆς ΕΟΚ,

προεκτεταμένο ψέμα σάν τήν μύτη τοῦ Πινόκιο, ἓνα δηλητηριασμένο ἀγκάθι ἐν προέκταση.

Ήταν καί ὑπῆρξε ἡ μόνη προεκλογική του δέσμευση πού τήρησε, καί τί εἰρωνεία, θά ἦταν καί ὁ δικός του πολιτικός τάφος, ἦταν ἡ δέσμευση του ὅτι θά μείνουμε στήν ΕΟΚ, στό ψέμα δηλαδή, ἔχοντας ἀρπαχτεῖ (ὁ κορ Τσίπρας) ἀπό τήν ἀβεβαιότητα τοῦ λαοῦ, καί τόν φόβο του ἐνδεχομένως γιά τήν τύχη τῆς Ἑλλάδος ἐκτός Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Ὁ φόβος αὐτός τοῦ λαοῦ ἦταν σέ κάποιο βαθμό δικαιολογημένος, καθώς δέ φρόντισε ὡς ὁ νέος ἡγέτης τοῦ κυβερνῶντος κόμματος νά ἐνημερώσει το λαό γιά μία ἐναλλακτική λύση πού θά μᾶς

έβγαζε από τό άδιέξοδο εάν οί ευρωπαίοι δέν συμφωνούσαν μέ τήν περικοπή του χρέους κατά -70% του ποσού πού λένε ότι χρωστάμε, δηλαδή νά πληρώναμε πολύ λιγότερα από τά μισά του συνολικού ποσού, καί σέ μάκρος χρόνου, δηλαδή 30 χρόνια= 30 δόσεις, αρχίζοντας από τό 2020 ή πρώτη δόση. Αύτή ήταν καί ή μοναδική συμφέρουσα οικονομική λύση για τήν Ελλάδα.

Η οικονομική λύση ήταν επίσης νά συμφωνούσαμε νά γίνουν οί καταθέσεις των Ελλήνων, καί τό χρήμα του ελληνικού κράτους αυτόμάτως από ευρώ σέ ρωσικό νόμισμα, δηλαδή σέ Ρούβλι. Τό τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα νά άλλαζε αυτόμάτως όλο, καί νά αντικαθιστούσαμε τά πρώην στελέχη μέ διευθυντικά στελέχη οικονομολόγους καί τραπεζίτες από τήν ορθόδοξη Ρωσία. Θά εισερχόταν λοιπόν εξασφαλισμένα ή τιμή του ευρώ (για τους καταθέτες) σέ αντίτιμο-ρούβλι, καί μετά άντε νά τά βάλει πέρα ή ΕΟΚ μέ τήν ρωσική «αρκούδα». Δέν θά τολμούσε η ΕΟΚ νά πειράξει τό «μέλι» της, δηλαδή τίς ελληνικές καταθέσεις (κράτους καί λαού) πού αυτόμάτως θά είχαν γίνει τά ευρώ ρωσικά ρούβλια, αλλά ούτε νά τολμήσει νά άμφισβητήσει ή ΕΟΚ τό ξένο

ἐπενδυτικό νόμισμα τῆς Ρωσίας, νόμισμα πού τό ἔχουν οἱ Ρῶσοι γιά ἐπενδυτικά ἀνοίγματα στήν Εὐρώπη, δηλαδή τό εὐρώ. Ἴσως κάποιοι ἀναγνῶστες θεωρήσουν ὅτι ἔχω (ὡς συγγραφέας τοῦ παρόντος πονήματος) ἐμμονή μέ τό ρωσικό νόμισμα, ἴσως καί κάποιο συμφέρον, ἀλλά τίποτα ἀπό αὐτά δέν συμβαίνει, καί θέλω νά τοὺς ἀποκαλύψω τό βαθύτερο κίνητρο μου, δηλαδή ὅτι ὁραματίζομαι καί ἐγώ ὡς Ρωμιός, μία βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, μία ρωμέϊκη αὐτοκρατορία, πού θά ἀρχίζει ἀπό τήν Ἑλλάδα, καί θά ἐπεκτείνεται μέχρι τήν ὀρθόδοξη Ρωσία. Καί ὅπως οἱ ὁραματιστές τῆς Εὐρώπης πραγματοποίησαν ἓνα κοινό νόμισμα (τό εὐρώ), ἔτσι καί ἐμεῖς, θά ἔχουμε ἓνα αὐτοκρατορικό βυζαντινό νόμισμα. Θά εἶναι τό ἀληθινό δημιουργικό ὅμως γιά τά συναλλασσόμενα ἔθνη τῆς γῆς, καί ὅχι ὅπως σήμερα, πού στηρίζεται ὁ κόσμος σέ μία ΕΟΚ μέ γυάλινα πόδια. Δέν εἶναι λοιπόν ἀπαραίτητο νά εἶναι τό ρούβλι, ἀλλά ἓνα νόμισμα ἰσοδύναμο μέ τήν ἐλληνική αὐτοκρατορία τοῦ αὐτοκράτορα Ἰωάννη Βατάτζη. Στό τέλος τοῦ παρόντος πονήματος μελετῆστε μιά ἀντιγραφή πού ἔχω ἀπό τό διαδίκτυο γιά τοὺς ἀναγνῶστες μέ θέμα: **«ΝΟΜΙΣΜΑ», ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΥΠΕΡΟΠΛΟ ΤΗΣ ΡΩΜΑΝΙΑΣ**

Βεβαίως, μετά από αυτό τό σχέδιο, δέν θά ἔπρεπε νά μείνουμε ἐπαναπαυόμενοι στήν οἰκονομική λύση, δέν εἶναι ὑλιστές οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, δέν ζοῦν γιά τήν ὕλη, ἀλλά καί γιά τό πνεῦμα, ἰδίως γιά τό πνεῦμα.

Ο Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός τό διετύπωσε πρίν ἀπό 2000 περίπου χρόνια, ὅταν ἀπάντησε στήν πρόταση τοῦ διαβόλου νά κάνει τίς πέτρες ψωμιά γιά νά φάει καί νά ἀποδείξει ὅτι εἶναι πραγματικά ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ: **«Μέ ἄρτον μόνον δέ θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά μέ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διά στόματος Θεοῦ»**, **Ματθαῖος δ:4**.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ἄρτος χρειάζεται, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ζήσει μόνο μέ ἄρτο, ἀλλά χρειάζεται γιά νά ζήσει καί μέ τόν Λόγο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Τό θέμα εἶναι αὐταπόδεικτο ἀπό τήν καθημερινή ζωή. Μπορεῖ κάποιος ἄνθρωπος νά ἔχει πλούτη, νά ἐνδύεται τά καλύτερα κουστούμια καί νά τρώει τά πιό καλά φαγητά, ἀλλά νά ἔχει ἄγχος, κατάθλιψη, ἀϋπνία, ἐφιάλτες καί τελικά νά εἶναι δυστυχισμένος. Τα φάρμακα τόν κάνουν κάπως πιό ἀδιάφορο γιά τήν ζωή, ἀλλά δυστυχῶς δέν τόν θεραπεύουν. Τόν ὑπνωτίζουν καί τόν ναρκώνουν, ἀλλά δυστυχῶς δέν τοῦ δίνουν τήν δύναμη νά ζήσει ἐνεργητικά μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ τήν χαρά τοῦ Πνεύματος καί τήν εἰρήνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν ψυχή του. Αὐτά τά δίνει μόνο ὁ Ἰησοῦς μέ τήν ἀγάπη Του καί τήν μεγάλη θυσία πού ἔκανε ἐπάνω στό

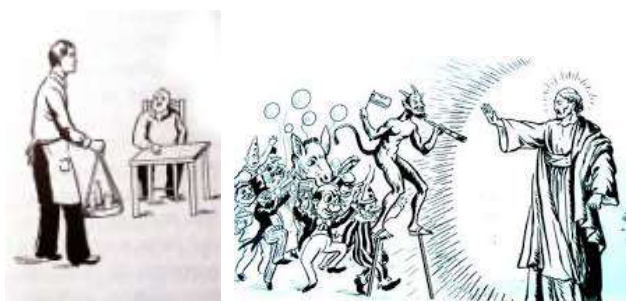
σταυρό για να λυτρώσει τόν άνθρωπο και να καθαρίσει τήν καρδιά του από κάθε ένοχή.

Έτσι θα περνούσαμε στήν άντεπίθεση όπως είχαμε καθήκον μας, δηλαδή και στήν πολιτιστική λύση κάθαρσης τής Εύρώπης, καθώς θα απαιτούσαμε μετά εάν δέν δεχθεῖ ή Εύρώπη να έκχριστιανισθεῖ στά έλληνορθόδοξα ιδεώδη να αποχωρούσαμε, και έννοηται ότι δέ θα πρέπει να ανήκουμε μετέπειτα στήν Εύρωπαϊκή οίκογένεια. Ποίος τίμιος άνθρωπος κάνει κουμπαριές, και «συγγενικές» σχέσεις μέ κίναιδους, άπατεῶνες, και μαφιόζους; γιατί τέτοιους έχει μέσα της ή εύρωπαϊκή οίκογένεια. **Θά εἴμεθα τρελοί για δέσιμο εάν τό επιχειρούσαμε.**

Θά απαιτούσαμε τόν έκπολιτισμό τής Εύρώπης μετέπειτα, εάν ήθελαν να ανήκουμε στήν εύρωπαϊκή οίκογένεια τους, καθώς ή Εύρώπη είχε έκτροχιασθεῖ, και ζοῦσε πλέον ως μιξοβάρβαρη , βάρβαρη και Βαβυλώνια πόρνη Εύρώπη, και γενικά μία έκπесόμενη στήν άνηθικότητα και κατά συνέπεια άπολίτιστη ήπειρος.

Διοικούν πλέον τήν κεφαλή τῆς Εὐρώπης τά πόδια, καί τά κατώτατα ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου· εἶδαμε καί παρὰ φύση ἀνωμάλους μέσα σέ αὐτήν τήν ΕΟΚ, εἶδαμε τό ἄκρον ἄωτον τοῦ αἴσχους, καί ἐκεῖνα φαίνεται νά τά. . «εὐλογεῖ» ὁ μασονικός «θεός» τους ὁ διάβολος, πού λατρεύουν οἱ ἡγέτες τους μέσα ἀπό τούς μασονικούς ναούς τους. Διότι ἡ Εὐρώπη εἶχε ἀνάγκης ἀπό κεφαλῆς, ἑλληνορθόδοξης κεφαλῆς, πνευματικοῦ ὁδηγοῦ, κάτι πού φυσικά μέ τόν σημερινό ἐπικεφαλῆς τῆς χώρας μας, ἕναν δηλαδή μὴν ὀρθόδοξο χριστιανό, καί ἄπιστο (δική του δήλωση εἶναι-ὄχι δική μου) αὐτό θά ἀποτελοῦσε φύση ἀδύνατον νά εἰπωθῇ (γιά πνευματικό διδάσκαλο ἢ Ἑλλάς, καί φυσικά διδασκαλία ἀπό το σημερινό κυβερνήτη Ἑλληνα) , πόσο μάλλον νά προγραμματισθεῖ καί νά συμφωνηθεῖ ἀπό τούς ἐκπεσόμενους κακοὺς μαθητές =εὐρωπαίους ἡγέτες, δηλαδή τήν πλειοψηφίαν εὐρωπαϊστῶν ἡγετῶν τῶν χωρῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως. Βλέπουμε δηλαδή ὅτι ὅπως ἔχουν ἔρθει τά πράγματα, μόνο **ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΕΚ ΘΕΟΥ** δύναται νά μᾶς σώσει, νά μᾶς σώσει ἐκ τῆς ἀβυσσαλέας τρύπας πού πέσαμε, καί ὄχι ἐάν εἴχαμε τίς προϋποθέσεις μόνον γιά νά ἀντισταθοῦμε μέ τίς

δικές μας δυνάμεις μαχόμενοι σέ επίπεδο ἔδαφος, δηλαδή σέ πεδιάδα ἀγωνιστική, καί βεβαίως σύν Τῷ Θεῷ (καί ἐκεῖ) θά προσδοκούσαμε τη βοήθεια (ἀποφεύγοντας την ὑπερηφάνεια ὅτι μπορούμε νά δημιουργοῦμε ἀληθινό καλό χωρίς την πηγή τοῦ καλοῦ πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός).

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ Π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΑ ΜΕΛΑΝΟΤΕΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΟΚ (Ε.Ε.)**

- «Υποτιμάται», λέει, «και βλασφημῆται η Ελλάς». Χτυπά το κουδούνι του κινδύνου και προειδοποιεί τον Ελληνικό λαό για τις συμφορές.
- Προβλέπει πολλά χρόνια πριν ότι· «ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ ΘΑ ΚΑΤΑΝΤΗΣΟΥΝ ΜΑΡΙΩΝΕΤΕΣ» ΚΑΙ Η ΕΟΚ ΘΑ ΜΑΣ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΝΙΓΕΙ Η ΕΛΛΑΣ»
- Ας παρακολουθήσουμε τους αγώνες του·

ΒΛΕΠΕΤΕ ΒΙΝΤΕΟ: <https://www.youtube.com/watch?v=jxrNFwGxi70#t=70>

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΟΚ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΗΤΡ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΟΚ ΠΡΟΦΗΤΕΥΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ, ΘΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Απόσπασμα ομιλίας του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Ν. Καντιώτου. Η ομιλία έγινε στην Αθήνα, στις 6-7-1972. Και σήμερα βλέπουν τα λόγια του να πραγματοποιούνται μέχρι κεραίας, ακούστε τον·)

...Ουαί και αλοίμονο· Η ένταξή μας στην ΕΟΚ όχι απλώς εμπορική, αλλά ιδεολογική, ηθική, οικογενειακή, προφητεύω από της θέσεως ταύτης, ότι θα γίνει ο τάφος της Ελλάδος και της ορθοδοξίας [στο Έθνος μας] και η εξομοίωσή μας προς τα άλλα έθνη τα μακράν ημών.

Τί είναι το Έθνος μας; Θα το πω με όλη την σημασία της λέξεως και διαμαρτύρομαι μέχρι του ουρανού και μέχρι τ' άστρα· Το έθνος το δικό μας δεν είναι πλέον ιεραποστολικό, αλλά μασονικό. Αυτές οι σκοτεινές δυνάμεις έχουν βραχυκυκλώσει το ταλαίπωρον Έθνος μας και είναι σαν αετός στο κλουβί.... Εμπρός να σπάσουμε την φυλακήν αυτή και ο αετός να πετάξει πάλι ψηλά, πολύ ψηλά, μέχρι τα άστρα του ουρανού.....

ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Εδώ στην Ελλάδα εκτός των άλλων κακών... θέλουν να μας φέρουν ένα καινούργιο φρούτο! Τον παπισμό.....

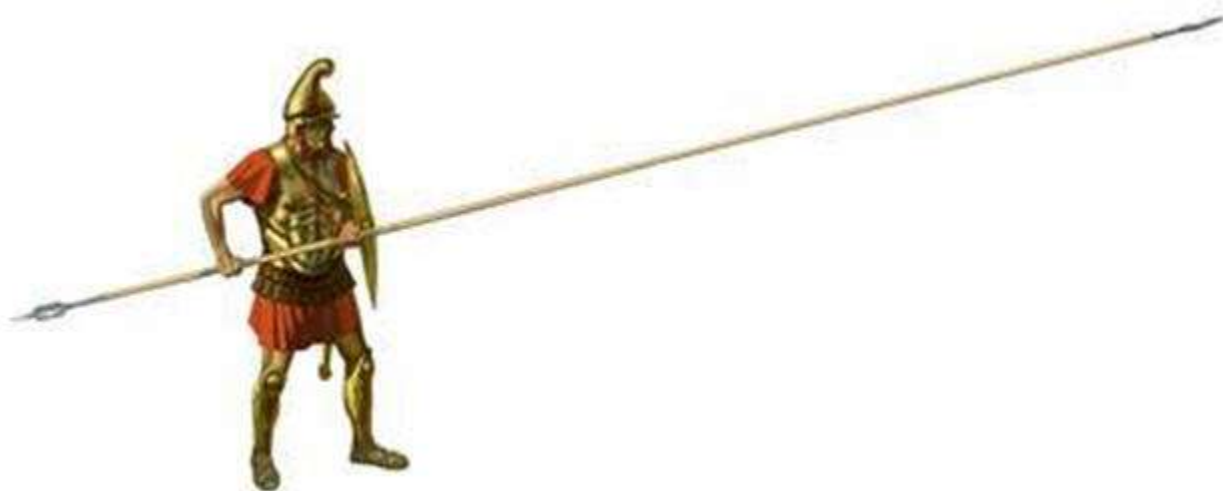
Ο παπισμός είναι θηρίο της Αποκαλύψεως....Τί εστί παπισμός; Σύνολο αιρέσεων. Και φοβούμαι δυστυχώς, ότι θα δούμε στη Μητρόπολη [των Αθηνών], -εγώ δεν πηγαίνω στη Μητρόπολη-, θα δείτε την επίσημη εορτή της 25 Μαρτίου..., μπροστά-μπροστά, πρώτον ...σαν κόκορα, με τα

φτερά του τα κολωτά να στέκεται δίπλα στον πρωθυπουργό, δεν ξέρω ποιος θα είναι τότε, ένας καρδινάλιος. Από ώρα σε ώρα ετοιμάζουν να μας φέρουν καρδινάλιο, για να φορέσουμε κουστούμι!

Η Ελλάς τους μοιρίζει χωριατίλα και θέλουν να μας φορέσουν Ευρωπαϊκό κουστούμι!... Μα, χίλιες φορές με φουστανέλα, χωριάτες, με χωριάτικο κουστούμι και Ελλάδα στην καρδιά...Θέλει η κυβέρνηση να μας αλλάξει την φορεσιά μας! Θέλει να μας φορέσει το κουστούμι που ονομάζεται ΕΟΚ. Να γίνουμε Ευρωπαίοι. Να μιλούμε όπως οι Ευρωπαίοι, να ζούμε όπως οι Ευρωπαίοι, να διώχνουμε τις γυναίκες όπως οι Ευρωπαίοι, να κάνουμε τα όργια των Ευρωπαίων!.....Εμείς όμως θέλουμε να μείνουμε Έλληνες και μόνον Έλληνες, Ορθόδοξοι Χριστιανοί..

Αλλά όπως πάμε αδέλφια μου, παρ" όλες τις διαμαρτυρίες του ευσεβούς Ελληνικού λαού, που δυστυχώς, είναι αδιοργάνωτος και γι' αυτό δεν φταίει ο λαός, φταίνει οι πνευματικοί ηγέτες, που τον αφήσαν αδιοργάνωτο, εις τρόπον ώστε οι αρουραίοι να ροκανίζουν τας ρίζας του δένδρου της Ορθοδοξίας....Όπως πηγαίνουμε στην ευλογημένη πατρίδα μας...σε 50 χρόνια και λιγότερο, θα υπάρχουν όλων των λογίων καρύδια, μόνο έλληνες ορθόδοξοι δεν θα υπάρχουν. Μάλιστα, αυτού θα καταντήσουμε εαν δεν δημιουργήσουμε ένα ρεύμα αντιστάσεως....-

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στο μονοτονικό)

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΑΡΙΣΣΟΦΟΡΟΥ ΠΕΖΟΥ

Σάρισσα: ἦταν μακρύ δόρυ χωρίς σαυρωτήρα καί κατά το μέν Πολύβιο εἶχε μῆκος 7,2μ κατά το δέν Πολύαινο 7,4μ. Εἰσήχθη στή φάλαγγα ἀπό το Φίλιππο Β', τη διαφοροποίησε ἀπό ὀπλιτική σέ μακεδονική καί χρησιμοποιήθηκε ὡς το τέλος τῶν ἐλληνιστικῶν χρόνων. Λόγω τοῦ μήκους της μόνο οἱ φαλαγγίτες τῶν μπροστινῶν σειρῶν την κρατοῦσαν προτεταμένη. Οἱ ἐπόμενοι την κρατοῦσαν ὑπό γωνία πάνω ἀπό τα κεφάλια τῶν μπροστινῶν τους, δημιουργώντας ἕνα πλέγμα προστασίας ἀπό τα ἐχθρικά τοξεύματα.

Ἐπίσης δημιουργοῦσε ἓνα φράγμα ἀπὸ αἰχμές μπροστὰ ἀπὸ τη φάλαγγα καὶ παρεῖχε τη δυνατότητα νὰ διατρυνᾷ τον ἐχθρό ἀπὸ ἀπόσταση, πρὶν ἐκεῖνος χρησιμοποιεῖ το δόρυ του. Ὅμως λόγω τοῦ μεγάλου μήκους της ἦταν καὶ πιο δύσχρηστη ἀπὸ το δόρυ. Αὐτὸ ἀκριβῶς το μειονέκτημα ἐκμεταλλεύτηκε ὁ βασιλιάς τῆς Σπάρτης Κλεώνυμος, πού στά χρόνια τῶν Διαδόχων ἀντιμετωπίζοντας Ἑδεσσαίους σέ μακεδονικὴ φάλαγγα, παρέταξε τίς δύο πρῶτες σειρές τῆς δικῆς του φάλαγγας χωρὶς δόρατα. Ὄταν ἐνεπλάκησαν, οἱ Σπαρτιάτες τῶν δύο αὐτῶν σειρῶν ἄρπαξαν καὶ ἀκίνητοποίησαν τίς σάρισσες, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τῶν πίσω σειρῶν πλευροκόπησαν καὶ κατέκοψαν τους Μακεδόνες.

«ΝΟΜΙΣΜΑ», ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΥΠΕΡΟΠΛΟ ΤΗΣ ΡΩΜΑΝΙΑΣ

Εισήγηση του Ιωάννου Α. Σαρσάκη

(Υπαξιωματικού του Οικονομικού Σώματος)

στην ημερίδα που πραγματοποιήθηκε στο Διδυμότειχο, στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων της τοπικής Μητροπόλεως, **«Βατάτζεια 2012»**

με θέμα: «Η προσφορά του **αγίου Βασιλέως Ιωάννου Βατάτζη** εις τον Ελληνισμόν και την Ορθοδοξίαν».

Η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία – Ρωμανία (η μετέπειτα κακώς ονομασθείσα Βυζαντινή Αυτοκρατορία)¹ υπήρξε στην χιλιόχρονη και πλέον ιστορία της, κατά περιόδους, το ισχυρότερο κράτος της οικουμένης. Τρεις ήταν οι πυλώνες που στήριζαν την αυτοκρατορία και την ανέβαζαν στο απόγειο της δόξης της, ο στρατός, η διπλωματία και η οικονομία. Στην σημερινή εκδήλωση και λόγω του ότι εκτίθενται σε όλους τους παρευρισκομένους τα δύο χρυσά νομίσματα που εκόπησαν από τον συντοπίτη μας άγιο αυτοκράτορα Ιωάννη Γ΄ Δούκα Βατάτζη, θα αναφερθούμε στην οικονομία της Ρωμανίας και πιο συγκεκριμένα στο νόμισμα. Το ισχυρό και σταθερό νόμισμα αποτελεί τη βάση για την ανάπτυξη και βιωσιμότητα μιας οικονομίας, η οποία όπως προαναφέραμε είναι βασικός παράγοντας ισχυροποίησης ενός κράτους. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του Χριστοφόρου ενός αξιωματούχου, του αυτοκράτορα Νικηφόρου Β΄ Φωκά, προς τον Λιουτπράνδο επίσκοπο της Κρεμόνας και πρεσβευτή του Γερμανού βασιλιά Όθωνα (στα μέσα του 10^{ου} αιώνας), ο οποίος σε μεταξύ τους διένεξη τον απείλησε λέγοντας του τα εξής : “Έτσι και ο βασιλιά σου μας επιτεθεί, τότε όχι μόνο στην Ιταλία, αλλά ούτε και σ’ αυτούς τους πειναλέους και δερματοφόρους ομογενείς του, τους Σάξωνες, θα βρίσκει τόπο να κρυφτεί. Γιατί με τα χρήματα, με τα οποία υπερισχύομε, θα υποκινήσουμε όλα τα έθνη, μέχρι να τον συντρίψομε, ωςάν κέραμον

μη αναπλάσιμο². Ας δούμε λοιπόν πιο ήταν το ισχυρό αυτό νόμισμα, που θα επέφερε τόσο μεγάλη και ανήκεστη βλάβη στο βασίλειο των Γερμανών. Η ιστορία του νομίσματος της Ρωμανίας ξεκινάει από τον Μέγα Κωνσταντίνο, ο οποίος στα πλαίσια της αναδιοργάνωσης του Ρωμαϊκού κράτους εισήγαγε και νέο νόμισμα, το οποίο ονόμασε σόλιδο από το λατινικό (**solidus**) που σημαίνει σταθερός, επίσης στις πηγές αναφέρεται και ως σολδίο, νόμισμα ή ολοκόττινος. Ο Γκιόργκ Οστρογκόρσκι αναφέρει για το σόλιδο τα εξής: "Το νομισματικό αυτό σύστημα αποδείχθηκε εντυπωσιακά σταθερό για μακρό χρόνο. Ο solidus του Κωνσταντίνου έγινε η βάση του βυζαντινού νομισματικού συστήματος για χίλια ολόκληρα χρόνια και ήταν για πολλούς αιώνες το κατ' εξοχήν νόμισμα του διεθνούς εμπορίου. Βέβαια μεσολάβησαν εποχές σοβαρής κρίσεως, ωστόσο η αξία του άρχισε να υποτιμάται αισθητά μόνον κατά τα μέσα του ενδεκάτου αιώνα, όταν δηλαδή άρχισε να κλονίζεται η ίδια η αυτοκρατορία³. Ο σόλιδος του Μεγάλου Κωνσταντίνου είχε βάρος 4.48 γραμμάρια και αντιστοιχούσε προς το ένα εβδομηκοστό δεύτερο της ρωμαϊκής λίτρας, η δε καθαρότητά του άγγιζε τα 24 καράτια.⁴

Οι υποδιαιρέσεις του σόλιδου ήταν:

- Το **Χρυσό νόμισμα** (βάρος 2,25 γραμμ.) ίσο με το μισό (1/2) της αξίας Σιμίσιον του σόλιδου.
- Το **Χρυσό νόμισμα** (βάρος 1,52 γραμμ.) ίσο με ένα τρίτο (1/3) της αξίας Τριμίσιον του σόλιδου.

► Το **Αργυρό νόμισμα** (βάρος 4,55 γραμμ.) ίσο με το ένα δωδέκατο Μιλιαρέσι (1/12) της αξίας του σόλιδου.

ον

► Το **Αργυρό νόμισμα** (βάρος 2,27 γραμμ.) ίσο με το ένα εικοστό Κεράτιον τέταρτο (1/24) της αξίας του σόλιδου.

► Ο **Χάλκινο νόμισμα** (βάρος 3,05 γραμμ.) ίσο με το ένα διακοστό Φόλλις ογδοηκοστό όγδοο (1/288) της αξίας του σόλιδου.

► Τα **Χάλκινα νομίσματα** που υποδιαιρούσαν τον φόλλιν.
Νουμμία

Τα νομίσματα αυτά κυκλοφορούσαν κανονικά μέχρι τα τέλη του 13ου αιώνα, με διάφορες παραλλαγές ως προς το βάρος, επομένως και την αξία. Προστέθηκαν κατά καιρούς διάφορα προσδιοριστικά στο όνομά τους. Όπως για παράδειγμα, «ασημένιο τραχύ», ή «χάλκινο τραχύ» κ.α.

Εκτός από τα νομίσματα, υπήρχε και λογιστικό χρήμα. Έτσι είχαν:

► Λίτρα χρυσού: Ισοδυναμούσε με εβδομήντα δύο (72) σόλιδους.

► Λίτρα αργύρου: Ιση με πέντε (5) σόλιδους.

► Κεντηνάριο: Εκατό (100) λίτρες χρυσού ή 7.200 σόλιδοι.

Ενημερωτικά να αναφέρω ότι η νομισματοκοπία της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, χωρίζεται σε τέσσερις χρονικές περιόδους οι οποίες είναι :

Η 1η περίοδος αρχίζει από το θάνατο του Θεοδοσίου του Μεγάλου το 395 και φθάνει μέχρι τα μέσα του 7ου αιώνα.

Η 2η περίοδος αναπτύσσεται από τα χρόνια του Ιουστινιανού Β' τέλος 7^{ου} αιώνας μέχρι τη μεταρρύθμιση του Αλεξίου Α' Κομνηνού τέλος 11^{ου} αιώνα.

Η 3η περίοδος ξεκινά από το τέλος του 11^{ου} αιώνα και τελειώνει το 1261 έτος κατά το οποίο ανακαταλαμβάνεται η Κωνσταντινούπολη από τους Έλληνες καθώς ως γνωστών από το 1204 ήταν στα χέρια των Φράγκων.

Η 4η περίοδος εξελίσσεται στα χρόνια των Παλαιολόγων, από το 1261 μέχρι το 1453 όπου και αλώθηκε η Πόλη από τους Τούρκους.

Το 1071 θεωρείται η αρχή της παρακμής για την αυτοκρατορία, η οποία το έτος αυτό υπέστη δύο οδυνηρές ήττες, στην Ανατολή από τους Σελτζούκους στο Μαντζικέρτ και στη Δύση από τους Νορμανδούς στο Μπάρι (Βάριο). Η στρατιωτική παρακμή του κράτους, επέφερε όπως ήταν φυσικό, την οικονομική κρίση. Το νόμισμα υποτιμήθηκε ραγδαία και έφτασε την εποχή του Αλεξίου Α' Κομνηνού τα 6 καράτια. Εδώ να σημειώσουμε ότι από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου έως τον 12^ο αιώνα οι αυτοκράτορες σπανίως είχαν καταφύγει στην υποτίμησή του. Ο Αλέξιος Κομνηνός αναγκάστηκε να επιφέρει ριζική μεταρρύθμιση στο νομισματικό σύστημα, κόβοντας ένα νέο χρυσό κοιλόκυρτο νόμισμα, το υπέρπυρον βάρους 4,5 γραμμαρίων περίπου και καθαρότητας 20,5

καρατίων. Υποδιαίρεσεις είχε :

- Το τραχύ εξ ηλέκτρου, ίσο με το $\frac{1}{3}$ του υπέρπυρου, αποτελείτο από $\frac{1}{3}$ μέρος χρυσό και $\frac{2}{3}$ αργυρό και είχε τίτλο 6 καράτια.
- Το άσπρο τραχύ που ισούται με το $\frac{1}{16}$ της προηγούμενης υποδιαίρεσης και είναι κράμα αργυρού (6-7 %) και χαλκού.

Και τα δύο αυτά νομίσματα είναι κοιλόκυρτα. Επίσης κόβετε και ένα χάλκινο νόμισμα, το τεταρτηρό που το μόνο κοινό που έχει με το προηγούμενο χάλκινο νόμισμα είναι το όνομα. Κατά την τελευταία περίοδο της αυτοκρατορίας, την εποχή των Παλαιολόγων, η στρατιωτική και οικονομική παρακμή παρασύρει όπως είναι φυσικό και το νόμισμα, το οποίο χάνει την αξία του καθώς μειώνεται βάρος και καθαρότητα.

Ο Στήβεν Ράνσιμαν στο έργο του «Βυζαντινός Πολιτισμός» αναφέρει για τον νόμισμα της Ρωμανίας τα εξής : "Ο Κοσμάς ο Ινδικοπλεύστης⁵ αποδίδει την ευημερία του αυτοκρατορικού εμπορίου σε δύο αιτίες, στο χριστιανισμό και στο νόμισμα. Ενώ τα εμπορικά πλεονεκτήματα του χριστιανισμού είναι συζητήσιμα, το αυτοκρατορικό νόμισμα ήταν ασφαλώς ένα πλεονέκτημα αναμφισβήτητο. Από τον Κωνσταντίνο Α΄ ως τον Νικηφόρο Βοτανειάτη, περισσότερο δηλαδή από έξι αιώνες, διατήρησε αμείωτη την αξία του."⁶

Όσον αφορά την τυπολογία των νομισμάτων, θα πρέπει να αναφέρουμε ότι βασικός τύπος είναι η προτομή των αυτοκρατόρων, και σε λίγες περιπτώσεις αναπαριστάται το πορτρέτο τους. Οι αυτοκράτορες απεικονίζονται με πολεμική εξάρτηση ή με το στέμμα τους, ένθρονοι, με αετοφόρο σκήπτρο ή απλό, συνοδευόμενοι από τη βασίλισσα ή στενά συγγενικά τους πρόσωπα, δίπλα σε αγίους, και το πιο κλασικό να

στεφανώνονται από τον Χριστό ή την Παναγία. Όταν τα πρόσωπα είναι δύο τιμητική θέση είναι η αριστερή κατά τον θεατή, όταν είναι τρία πρώτη είναι η κεντρική και δεύτερη η δεξιά. Συνοδευτικές απεικονίσεις στα νομίσματα βρίσκουμε σε εμπροσθότυπο και οπισθότυπο, τον Χριστό την Παναγία τον Σταυρό, διάφορους Αγίους ή Άγγέλους, το Χριστόγραμμα, την Νίκη μόνη της ή να στεφανώνει τον αυτοκράτορα την σταυροφόρο σφαίρα, την Κωνσταντινούπολη, απεικονίσεις βασιλικών γάμων, συγγενικά πρόσωπα του αυτοκράτορα και διάφορες επιγραφές (οι οποίες στους πρώτους αιώνες της αυτοκρατορίας ήταν γραμμένες στα λατινικά τα οποία από τον 6^ο αιώνα αντικαθίστανται από τα ελληνικά). Οι χαράξεις και οι παραστάσεις καθώς και ο εκδότης του νομίσματος σε πολλές περιπτώσεις έγιναν η αιτία για να αποκτήσει κάποιο νόμισμα ένα ιδιαίτερο όνομα, έτσι π.χ. έχουμε το Σενζάτον, το Ηλιοσεληνάτον, το Ρωμανάτον, το Σταυράτον το Σκηπτράτον το Δουκάτο κ.α.

Τα νομισματοκοπεία ήταν όλα κρατικά, οι ιστορικοί τα αναφέρουν και με τις εξής ονομασίες : χρυσουργία, χρυσεψητεία, χαραγεία, βασιλικοί θησαυρότυποι κ.α. Η κοπή του νομίσματος αποτελούσε αποκλειστική αρμοδιότητα και ευθύνη της αυτοκρατορικής εξουσίας, και προστατευόταν από ένα αυστηρό σύστημα κρατικών ελέγχων. Κατά καιρούς λειτούργησαν νομισματοκοπεία πέραν της Κωνσταντινούπολης στη Θεσσαλονίκη τη Νικομήδεια, Αντιόχεια, Κύζικο, Αλεξάνδρεια, Καρχηδόνα, Ραβένα, Ρώμη, Νίκαια, Μαγνησία, Χερσώνα, Σικελία, Ισπανία, Κύπρο, Ισαυρία, Νεάπολη και στη Σαρδηνία. Όπως ήταν φυσικό τα νομισματοκοπεία μεταφέρονταν από πόλη σε πόλη, λόγω της κατά καιρούς απώλειας εδαφών σε ανατολή και δύση από διάφορους κατακτητές, μέχρι του σημείου όπου στα τελευταία χρόνια της αυτοκρατορίας, νομίσματα κοβόταν μόνο στη βασιλεύουσα.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι το νόμισμα της Ρωμανίας κυκλοφόρησε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, ο Αλεξάντερ Βασίλιεφ στο έργο του «Ιστορία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας» αναφέρει σχετικώς: "Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι, παρά την έλλειψη αμέσων σχέσεων Βυζαντίου και Ινδιών, παρουσιάσθηκαν Βυζαντινά νομίσματα της εποχής του μεγάλου Κωνσταντίνου στις αγορές των Ινδιών, τα οποία μετέφεραν, πιθανόν, εκεί οι μεσάζοντες Πέρσες και Αβησσυνοί και όχι έμποροι του Βυζαντίου. Νομίσματα με τα ονόματα των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων του τετάρτου, του πέμπτου και του έκτου αιώνων (Αρκαδίου, Θεοδοσίου, Μαρκιανού, Λέοντος Α΄, Ζήνωνος, Αναστασίου Α΄, Ιουστίνου Α΄) έχουν βρεθεί στις Νότιες και Βόρειες Ινδίες. Στην διεθνή οικονομική ζωή του έκτου αιώνα, η Βυζαντινή αυτοκρατορία έπαιζε ένα σημαντικό ρόλο, με αποτέλεσμα, όπως λέει ο Κοσμάς, «να διεξάγουν όλα τα έθνη, από την μία άκρη της γης εις την άλλη, το εμπόριό τους με Ρωμαϊκά χρήματα. Τα χρήματα αυτά τα έβλεπαν όλοι με θαυμασμό, δεδομένου ότι δεν υπήρχε άλλη χώρα που να διαθέτει παρόμοια χρήματα». Ο Κοσμάς αναφέρει μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία που δείχνει το βαθύ σεβασμό, τον οποίο ενέπνεε στις Ινδίες το Βυζαντινό, χρυσό νόμισμα: Ο βασιλεύς της Κεϋλάνης, αφού δέχθηκε έναν Βυζαντινό έμπορο, τον Σώπατρο, και μερικούς Πέρσες σε ακρόαση, τους είπε να καθίσουν και τους ρώτησε: «Σε ποια κατάσταση βρίσκονται οι χώρες σας και πως είναι τα πράγματα εκεί;». «Πολύ καλά» απάντησαν οι έμποροι και η συζήτηση συνεχίσθηκε. Σε λίγο ρώτησε πάλι ο βασιλεύς: «Ποιος από τους βασιλείς σας είναι ο πιο μεγάλος και δυνατός;» Ο πιο ηλικιωμένος από τους Πέρσες βιάστηκε να απαντήσει: «Ο βασιλεύς μας είναι ο μεγαλύτερος, ο δυνατότερος και ο πλουσιότερος, είναι πραγματικά βασιλεύς βασιλέων και μπορεί να κάμει ό,τι θέλει». Ο Σώπατρος έμεινε σιωπηλός, μέχρι που ο βασιλεύς ρώτησε: «Εσύ Ρωμαίε, δεν έχεις τίποτε να πεις;». Τότε απάντησε: «Τι να πω, όταν ο άλλος είπε

τόσα πράγματα; Αλλά αν θέλεις να μάθεις την αλήθεια, έχεις εδώ παρόντες τους δύο βασιλείς. Εξέτασε τους τον καθένα χωριστά και θα δεις ποιος από τους δύο είναι μεγαλύτερος και δυνατότερος». Ο βασιλεύς ακούγοντας αυτά τα λόγια, απόρησε και ρώτησε: «Πως λες ότι έχω και τους δύο βασιλείς εδώ;». «Έχεις τα χρήματα και των δύο, απήντησε ο Σώπατρος, το νόμισμα του ενός και τη δραχμή του άλλου. Μελέτησε την μορφή του κάθε ενός και θα δεις την αλήθεια». Αφού εξέτασε τα νομίσματα, ο βασιλεύς είπε ότι οι Ρωμαίοι ήσαν, ασφαλώς, ένας λαμπρός, δυναμικός και οξύνους λαός και διέταξε να δοθεί μεγάλη τιμή στον Σώπατρο, τον οποίο, αφού ανέβασαν σ' ένα ελέφαντα, περιέφεραν στην πόλη, ενώ συγχρόνως κτυπούσαν θριαμβευτικά τα τύμπανα. Τα περιστατικά αυτά τα διηγήθηκε ο ίδιος ο Σώπατρος και οι συνοδοί του. Καθώς δε εδιηγούντο την ιστορία αυτή ο Πέρσης φαινόταν βαθιά πικραμένος για ότι είχε συμβεί⁷.

Το γεγονός που περιγράφουν οι ιστορικοί, περί της κυκλοφορίας του σόλιδου σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, μας το επικυρώνουν οι σημερινές αρχαιολογικές ανακαλύψεις. Παρακάτω παραθέτω ορισμένα δημοσιεύματα για του λόγου το αληθές :

ΕΘΝΟΣ On Line

23/12/2008

Τίτλος : Ανακάλυψαν βυζαντινό θησαυρό στο Ισραήλ

Έναν μικρό θησαυρό με 264 νομίσματα του 7ου μΧ αιώνα ανακάλυψαν ισραηλινοί αρχαιολόγοι κατά τη διάρκεια οργανωμένων ανασκαφών στην Παλαιά Πόλη της Ιερουσαλήμ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 31-07-07

Τίτλος : Χρυσά βυζαντινά νομίσματα βρέθηκαν σε βασιλικούς τάφους –

μέγα ενδιαφέρον Κινέζων και Ελλήνων αρχαιολόγων για έρευνα σε βάθος

Της Ελένης Μπίστικα

Τα χρυσά βυζαντινά νομίσματα του 6ου έως 8ου αιώνα μ.Χ. που ανευρέθησαν σε σημαντικό αριθμό στην αχανή Κίνα, όπως είναι φυσικό, έχει δημιουργήσει έντονο ιστορικό και αρχαιολογικό ενδιαφέρον τόσο στην Κίνα όσο και στην Ελλάδα. Τα βυζαντινά χρυσά νομίσματα καθώς και πολλές κινεζικές απομιμήσεις τους βρέθηκαν σε βασιλικούς τάφους, τοποθετημένα στο στόμα του νεκρού ή κοντά στο κεφάλι του. Εύλογα ερωτήματα έχουν δημιουργήσει οι απομιμήσεις, γιατί σε όλη την επικράτεια της Κίνας απαγορευόταν αυστηρά η παραχάραξη νομισμάτων, επειδή υπονόμειε τη δύναμη των αυτοκρατόρων. Η τιμωρία των παραβατών ήταν αποκεφαλισμός. Οι Κινέζοι από τον Μεσαίωνα θεωρούσαν το Βυζάντιο τόπο ευημερίας και πλούτου και αυτό επιβεβαιώνεται από παλιά κινεζικά κείμενα, διακοσμητικά κεραμικών καθώς και εικονογραφήσεις με βυζαντινά στοιχεία.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

«Η» 15/9/2001

Τίτλος : Σόλιδος, το «απαράμιλλο νόμισμα» που ένωσε τη βυζαντινή αυτοκρατορία.

Το είπαν δολάριο και ευρώ του Μεσαίωνα και ο ετεροχρονισμός είναι ακριβής. Γιατί ο σόλιδος, το χρυσό νόμισμα των Βυζαντινών, για 800 περίπου χρόνια, κυριάρχησε στις γνωστές αγορές του κόσμου.

Από την καθιέρωσή του επί Μ. Κωνσταντίνου μέχρι τον 11ο – 12ο αιώνα, που διατηρήθηκε ανόθευτο, απέκτησε μια μυθική αίγλη. Μέχρι και στην Ινδία ακόμη, όπως παραδίδεται, οι διεθνείς συναλλαγές γίνονταν με «βυζαντινά νομίσματα» -βυζαντινοί θησαυροί θα βρεθούν στα πιο απίθανα εκτός αυτοκρατορίας μέρη.

Το γεγονός ότι ο σόλιδος χρησιμοποιήθηκε, όπως είδαμε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, είχε και ως συνέπεια να αποτελέσει προϊόν απομίμησης από τους λαούς και τα βασίλεια που κυκλοφόρησε. Σχετικά με την επιρροή της νομισματοκοπίας της Ρωμανίας στον υπόλοιπο κόσμο η βυζαντινολόγος – νομισματολόγος Βάσω Πέννα αναφέρει τα εξής :

“Το κύρος του βυζαντινού σόλιδου αλλά και των άλλων νομισματικών υποδιαϊρέσεων ήταν μεγάλο και οι προσπάθειες απομίμησης τους πολλές. Σε ότι αφορά τη Δυτική Ευρώπη, οι εισβολείς που την απομάκρυναν από το ρωμαϊκό παρελθόν της, προσπάθησαν και κατάφεραν να μιμηθούν το βυζαντινό σόλιδο, άλλοτε με περισσότερη και άλλοτε με λιγότερη επιτυχία. Γότθοι της Ιταλίας, Βησιγότθοι της Ιβηρικής Χερσονήσου, Λομβαρδοί, Γαλάτες, πρίγκιπες Μεροβιγκιανοί αλλά και αργότερα Βαράγγοι και άλλοι μισθοφόροι του βυζαντινού στρατού, μιμήθηκαν κατά περίπτωσιν το χρυσό, ασημένιο ή χάλκινο βυζαντινό νόμισμα και σταδιακά ανέπτυξαν τη δική τους νομισματοκοπία. Παράλληλα, ο καθαρόαιμος βυζαντινός σόλιδος γνώρισε εξαιρετικά μεγάλη ζήτηση στις περιοχές αυτές. Στην Ανατολή η κατάσταση εξελίχθηκε λίγο διαφορετικά. Η κυκλοφορία του σόλιδου στον αραβικό κόσμο ήταν σχεδόν αποκλειστική ως τη νομισματική μεταρρύθμιση του χαλίφη Abd al Malik (685-705), μια μεταρρύθμιση που εμπνεύστηκε ιδιαίτερα από το βυζαντινό νομισματικό σύστημα και η οποία στα πρώτα βήματά της ακολούθησε την εικονογραφία των βυζαντινών νομισμάτων.

Πολιτικοί και εμπορικοί ανταγωνισμοί, κυρίως όμως θρησκευτικές και ιδεολογικές αντιπαραθέσεις, γρήγορα οδήγησαν τον αραβικό κόσμο στην καθιέρωση της δικής του νομισματικής εικονογραφίας. Ωστόσο, ο σχετικά σημαντικός αριθμός των βυζαντινών νομισμάτων, κυρίως ασημένιων και χάλκινων με αραβικές επισημάνσεις, υποδηλώνει ότι το βυζαντινό νόμισμα αποτελούσε πολύτιμη επένδυση σε αυτή την περιοχή. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η περίπτωση των νομισματικών εκδόσεων ορισμένων τουρκομάνων ηγεμόνων, οι οποίοι ήταν εγκατεστημένοι σε περιοχές που σήμερα αντιστοιχούν στη Βόρεια Συρία και στο Ιράκ. Πολλές από τις νομισματικές αυτές εκδόσεις, που χρονολογούνται στον 12ο αιώνα, φέρουν παραστάσεις άμεσα επηρεασμένες από σύγχρονα ή παλαιότερα βυζαντινά νομίσματα⁸.

Η Ελένη Αρβελέρ σε άρθρο της με τίτλο "Χρυσό βυζαντινό νόμισμα. Δολάριο του μεσαίωνα" αναφερόμενη στην οικονομική παρακμή των τελευταίων αιώνων της αυτοκρατορίας, γράφει τα εξής : "Ένα κείμενο της Παλαιοιολόγειας εποχής μιλά μάλιστα για αναλογία τριών παλιών νομισμάτων με τέσσερα καινούργια. Τι πιο εύγλωττη μαρτυρία για την κατάρρευση του βυζαντινού νομίσματος μέσα σε βραχύχρονα, κάθε φορά διαστήματα. Που είναι αλήθεια, η εποχή που τα έθνη μετρούσαν την οικονομική τους ικμάδα με κεντηνάρια βυζαντινών σόλιδων. Που οι ξένοι βασιλιάδες προσπαθούσαν να μιμηθούν την κοπή και τη χαραγή του βυζαντινού νομίσματος (τα παραδείγματα που έχουμε φτάνουν ως τη Γαλλία, την Αγγλία και τα σκανδιναβικά κράτη). Που πήγαν τα χρόνια που έκαναν τη λέξη **bezanti** να δηλώνει το οποιοδήποτε χρυσό νόμισμα που κυκλοφορούσε στις διεθνείς αγορές, όπως μας δείχνει η έκφραση «**bizanti saracinati d'oro**».⁹

Είδαμε λοιπόν ότι ο σόλιδος που εισήγαγε ο Μέγας Κωνσταντίνος, αποτέλεσε για πολλούς αιώνες το ισχυρότερο νόμισμα στην οικουμένη, και επηρέασε σε μεγάλο βαθμό το εμπόριο και τη νομισματοκοπία των άλλων κρατών. Οι σύγχρονοι ιστορικοί το απεκάλεσαν ως "το δολάριο του μεσαίωνα" για να αναδείξουν την αξία του, αν και προσωπικά πιστεύω ότι το χάρτινο δολάριο που σε πολλές περιπτώσεις η ποσότητα του δεν ανταποκρίνεται στο αντίκρισμα του χρυσού που διαθέτουν οι ΗΠΑ, είναι σαφέστατα υποδεέστερο και σε νομισματική αλλά και σε ιστορική αξία από τον σόλιδο των 24 καρατίων της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Θα ήταν παράληψη μου να μην αναφέρω δύο λόγια και για την νομισματοκοπία κατά την εποχή όπου αυτοκράτορας ήταν ο Άγιος Ιωάννης Βατάτζης, του οποίου την μνήμη τιμούμε αυτό το triήμερο. Τα δύο νομίσματα που εκτίθενται εδώ σήμερα, κόπηκαν επί της βασιλείας του, ο Διδυμοτειχίτης άγιος βασιλιάς διαδραμάτισε θετικό ρόλο και στην νομισματοκοπεία της εποχής του. Με την σωστή οικονομική του πολιτική, είχε κατορθώσει να κρατήσει στην δύσκολη εποχή της Φραγκοκρατίας κατά την οποία έδρασε, το νόμισμα σταθερό δίχως να χάσει την αξία του. Αυτό μας το επιβεβαιώνει ο συγγραφέας των αρχών του 14^{ου} αιώνα Γεώργιος Παχυμέρης, ο οποίος ιστορεί τα παρακάτω: "ως τα χρόνια του Ιωάννη Δούκα (δηλ. του Βατάτζη) τα 2/3 του βάρους του νομίσματος (=16 καράτια) ήταν καθαρός χρυσός. Ύστερα, επί Μιχαήλ (του Παλαιολόγου), εξ αιτίας των δόσεων προς τους Ιταλούς έχασε ο χρυσός ακόμη ένα καράτιο και τώρα το νόμισμα έχει πια μόνο το μισό του βάρος καθαρό χρυσό"¹⁰. Όσον αφορά την νομισματοκοπία του κράτους της Νίκαιας¹¹, η Εγκυκλοπαίδεια Μείζονος Ελληνισμού αναφέρει τα εξής : "Το νομισματοκοπείο της Νίκαιας ιδρύθηκε στις αρχές του 13ου αιώνα. Με έδρα αρχικά τη Νίκαια και αργότερα τη Μαγνησία, αποτέλεσε το επίσημο νομισματοκοπείο της

Αυτοκρατορίας της Νίκαιας. Σε αντίθεση με τα νομισματοκοπεία των υπόλοιπων κρατών που δημιουργήθηκαν μετά την κατάκτηση της Κωνσταντινούπολης από τους Λατίνους το 1204, της Νίκαιας εξέδωσε την πλήρη σειρά των υποδιαιρέσεων που κυκλοφορούσαν στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία το 12ο αιώνα, συνεχίζοντας το νομισματικό σύστημα που είχε εισαγάγει το 1092 ο Αλέξιος Α΄ Κομνηνός. Τα προϊόντα του διακρίνονται για την ευρεία κυκλοφορία τους, ακόμα και εκτός των ορίων της αυτοκρατορίας της Νίκαιας, και μαρτυρούν την οικονομική ευμάρεια και υπεροχή του κράτους αυτού σε σύγκριση με τα υπόλοιπα διάδοχα κράτη. Παρά τις κάποιες απόπειρες απόδοσης υπερπύρων στο Θεόδωρο Α΄, είναι πλέον βέβαιο ότι η έκδοση χρυσών νομισμάτων στο νομισματοκοπείο της Νίκαιας ξεκίνησε μόλις επί Ιωάννη Γ΄ Βατάτζη, πιθανότατα το 1227, έτος έναρξης της νέας ινδικτιώνας μετά την κατάκτηση των περιοχών της βορειοανατολικής Μικράς Ασίας από τους Λατίνους. Τα υπέρπυρα του αυτοκράτορα αυτού παρήχθησαν σε μεγάλες ποσότητες, ιδιαίτερα μετά το λιμό που έπληξε τους Σελτζούκους στη δεκαετία του 1240, σύμφωνα με τις γραπτές πηγές, όλος ο πλούτος τους πέρασε στα χέρια του αυτοκράτορα της Νίκαιας με αντάλλαγμα σιτηρά και άλλα τρόφιμα. Η κυκλοφορία των υπερπύρων του Ιωάννη Βατάτζη δεν περιοριζόταν στα εδάφη της αυτοκρατορίας, τα βρίσκουμε σε σημαντικές ποσότητες στη Μαύρη θάλασσα και στα βόρεια Βαλκάνια (ιδιαίτερα στις παραδουνάβιες περιοχές) ακόμα και σε θησαυρούς που ανάγονται στο β΄ μισό του 13ου αιώνα. Η ευρεία διάδοσή τους σχετίζεται αναμφισβήτητα με τη χρήση τους ως νομίσματος διεθνών εμπορικών συναλλαγών¹².

Κλείνοντας την ομιλία μου να αναφέρω ότι, τα δύο νομίσματα, τα οποία ο σεβασμιότατος μητροπολίτης μας φρόντισε να μεταφερθούν στην πόλη μας, στο εξής θα αποτελούν πολύτιμα κειμήλια μουσειακού είδους με συναισθηματική αξία, καθώς όπως προανέφερα κόπηκαν την εποχή κατά

την οποία βασιλιάς της Ρωμιοσύνης ήταν ο Διδυμοτειχίτης Άγιος Ιωάννης Βατάτζης. Όσον αφορά την ονομασία και την τυπολογία τους, εν συντομία να γνωστοποιήσω ότι τα νομίσματα αυτά είναι χρυσά 15 ή 16 καρατίων και λέγονται υπέρπυρα. Το βάρος τους είναι 4,50 γραμμάρια περίπου και αναπαριστούν στον εμπροσθότυπο τον Χριστό ένθρονο και στον οπισθότυπο τον Ιωάννη Βατάτζη να στέφεται από την Παναγία.

Σεβασμιότατε σας ευχαριστώ πολύ για την τιμή που μου κάνατε να παραστώ εδώ σήμερα ως ομιλητής, ανάμεσα στους αξιόλογους προσκεκλημένους μας, και μου δώσατε την ευκαιρία να εμπλουτίσω τις γνώσεις μου με το τόσο ενδιαφέρον θέμα που είναι η νομισματοκοπεία της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Επίσης ευχαριστώ πάρα πολύ όλους εσάς φίλες και φίλοι για την προσοχή σας και εύχομαι και του χρόνου να είμαστε όλοι εδώ για να τιμήσουμε τον συντοπίτη μας Άγιο Ιωάννη Βατάτζη.-

ΤΕΛΟΣ